

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४१०१५५ (४६६)

ग्रंथ नाम

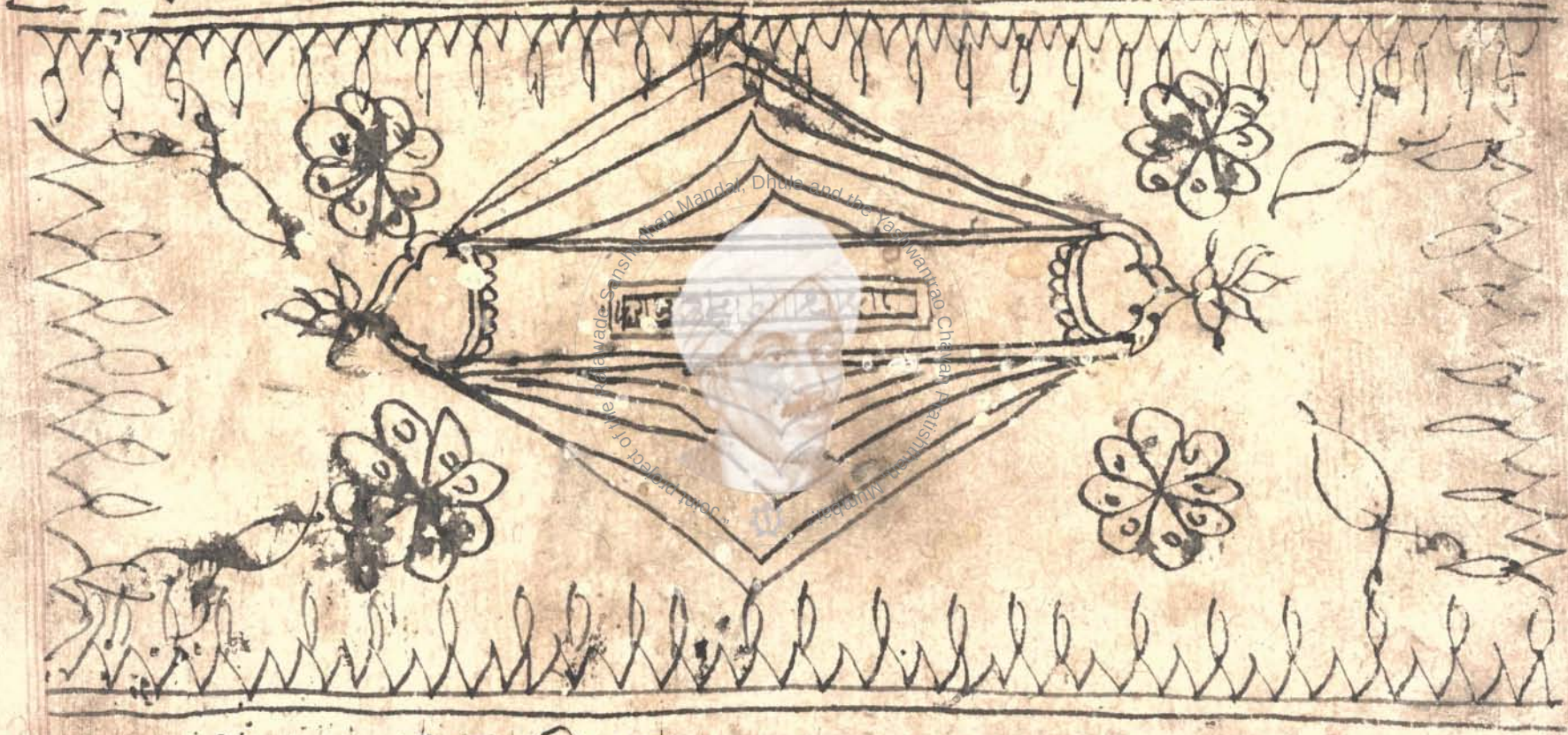
अज्ञानमेध

विषय

कथुराणे

श्री गंगारयनसाह

(1)

समग्रैः पवनकविसासिदुख

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ श्रीगो
॥ श्रीब्रह्मायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ आथ आश्वमेधलिरव्यतेप्रारंभ ॥ जयज
(3) याजीगणपति ॥ ग्राहिवेदतुजधाति ॥ मुनिमहंतवंदिति ॥ आविष्मालंबोदरा ॥ १ ॥
मगवंदुन्निपुरारिसुंदरि ॥ मजदिनावरिहृपाकरि ॥ तुंआदिमायायोगेश्वरि ॥ जिह्वा
ग्रिप्रगटतुं ॥ २ ॥ श्रीब्रह्मतुंचिमायवाप ॥ ब्रह्मतुंचिगणगोत ॥ ब्रह्मतुंचिव्यापक ॥
आभ्यंतरिमाझिया ॥ ३ ॥ श्रीगुरुसिंशरणआतां ॥ तोचुकविसंसारचिंता ॥ मस्तकि
हास्तठेवितां ॥ तोभवसिंधुतरैल ॥ ४ ॥ मातं कथेचाआनंदु ॥ सिद्धिपाववितागो
विंदु ॥ तोचिपरिसाआनंदु ॥ जेणेचवसिंधुतरैजे ॥ ५ ॥ नानाआलापकरितां
चाणि ॥ विणापुस्तककरिधरूणि ॥ चवदाविद्याचिस्वामिणि ॥ तिशारदानमियेलि
॥ ६ ॥ तेनमिलिवागेश्वरि ॥ तिप्रगटलिआभ्यंतरि ॥ स्मरणसंतोशालिवेश्वरि ॥ आतां
स्तुतिकरि श्रीसंज्ञाचि ॥ ७ ॥ संतमहंतउत्तम ॥ जयासिहाचिलामुसुखदुखस
म ॥ तिरुणतातिपूर्णप्रेम ॥ आहिदिधलिकार्यकरि ॥ ८ ॥ रामचरणचाप्रसाद ॥
तोचिरेकाआनुवाद ॥ पंडुनंदनाचाआश्वमेध ॥ करितांगोविंदसारथि ॥ ९ ॥ द्वा

(3A)

पाटिचेंकथासुत्र॥ कौरवधतराष्ट्राचेपुत्र॥ पांडवपंडुचेपुत्र॥ यिकगोत्रिपरियसा॥
॥१०॥ तयासिपरस्परेंविरोधु॥ करितांयेकमेकाचावधु॥ तिविवारितांगोत्रसमंधु॥
माहामारापेटले॥११॥ तिवेळिकुरुक्षेत्र॥ जालेंकौरवनिक्षेत्र॥ उरलेंपांडवपवि
त्र॥ राज्यकरितातिनेमेसि॥१२॥ राणापंडुचेकुमर॥ आतिबळियाडेमाहाविर॥
हास्तनापुटिचेराज्यधर॥ सारंगधरसारथि॥१३॥ संचितआसेयुधिष्ठिर॥ निम
नकुळसहदेवधनुर्धर॥ सचैवैसखेविचारकरु॥ रूत्रिमुनिमहंत॥१४॥ विसवि
लेशास्त्रज्ञज्ञाते॥ विदविधविद्यासयुक्तजेते॥ धर्मकरिताहेविनंतिते॥ तवेंम
हंतकायबोलिले॥१५॥ तुस्मिकयांचेआहलुपितन॥ सुखदुखनिवारावयाका
रण॥ धर्ममांडिलेध्यान॥ तवजगजीवनपावला॥१६॥ हेखोनपंडुचेनंदन॥ क
शवयाधाविनलेआनिबंदन॥ स्मृतिआस्मासिराज्याचेमंडन॥ आयुचेमुख
रणगोविंद॥१७॥ धर्मपार्थनिमेनमस्कारिलें॥ येरंतिघातेंआळंगिलें॥ जाउनि
सिंहासनिवैसविलें॥ मगपुजिलेंश्रीहलासि॥१८॥ धर्मस्मरणपरियसादेवा॥

॥ आश्व ॥

॥ १५ ॥

(१)

॥ ३॥

हेराज्यकरितांना वडे जिवा ॥ वधून स्वख्या तुलत भावा ॥ काय करावारा उपधर्मा ॥ १५ ॥
तव बोलिले ला मिष्ट हलनाथा ॥ धर्मातुं केसा आशुनिष्ठांत ॥ जिव विमार विता समर्थ ॥
तुमचा केवा केवडा ॥ २० ॥ तुस्ति धरित आसामनि ॥ जिआहि मारिल्या आकराक्षो
णि ॥ तरि हे आणिरवाचि करणि ॥ तुस्ति क्षनिमनिकल्पा ॥ २१ ॥ आहि मारिल्या आ
कराक्षोणि ॥ परितो आणिरवाचि करणि ॥ ऐसे कल्पिसितुं झणि ॥ राया परियसिध
र्मा ॥ २२ ॥ कार्यकर्ता पै निमिया ॥ हिप्रसिद्धति निलोका ॥ तुस्ति संशय धरा लमिथ्या ॥
जे कुरुक्षेत्र आहि केले ॥ २३ ॥ यिक आयुष्य पुरलिया जाति ॥ यिक परत तियेक ॥ २३ ॥
मरति ॥ कर्मासारि खिळति ॥ जे विं उदके नरतरा हाट घटिका ॥ २४ ॥ नित्य निमि
त्य कर्मासारि खे ॥ तुस्ति तवे आसा आणिरवे वेरो ॥ ज्ञान लक्षण जाणा वे मोडके ॥
वाचो नि आट घे कर्म फळ ॥ २५ ॥ पाहे पांछायामंडपि सुनधारि ॥ बाहुला लाउनि
सुनधारि ॥ आपण आत्मानि रंत रि ॥ काव्याचे परिचेतना ॥ २६ ॥ छाया मंडपि सु
नधारि ॥ बाहुलि जुं सविला उनिधारि ॥ आपण आत्मानि रंत रि ॥ परितो कास

॥ मिध ॥

॥ ३॥

(3A)

यानमिळिजे ॥२७॥ ह्मण उनि तुहिराज्य करा सर्वथा ॥ न धरा आनमान आनि व्यथा ॥
ऐसे धर्मासि उपदेशिता ॥ तव काय आपुर्ववर्तले ॥२८॥ सहस्र संख्या करि उदयांशु ॥ ते
सा जाला प्रकाशु ॥ किं तो तार काक्षे निचार हस्यु ॥ किं प्रेम हंसु नदिचा ॥२९॥ तैसा वे
द व्यास पाराशराचा पुत्र ॥ तो येतां केसागमत ॥ किं ब्रह्मा विष्णु मूर्ति मंत ॥ किं चतु
र्वेद पुरुष हा ॥३०॥ किं ते निर्गुण गुण स्याले ॥ जे सें परब्रह्म आकारले ॥ किं नि
र्विकार विकारिले ॥ हाकारले समर्थ ॥ किं चतुर्मुखे विण चतुराननु ॥ किं च
तुर्भुजे विण नारायेनु ॥ किं त्रिनेत्रा विन सावनयनु ॥ कर्पूर गोर शोभतसे ॥३१॥
पांशु पादुका सिद्धिदायका ॥ निरिधो न वेदिले देखा ॥ उत्तरिया मिरवे क्षिरोदका ॥
यशोपवित जानवसा ॥३२॥ दादरा टिळेशो नादेति ॥ रूद्राक्ष्याच्या माळा कंठि ॥ न
बोल वेद्याचि स्थिति ॥ मिरवति तुळसि मंजुरि ॥३३॥ रत्ने श्रवक तिमुगुटि ॥ स्वयंभ
क स्तरि चाटिळाल ल्लाटि ॥ दिखानि उठे जगजेठि ॥ नमन साव्यांग घातले ॥३४॥
मग उठो नियो धिष्टि ॥ बंधु सहित करि नमस्कार ॥ ह्मणे ह्मणार्थ जाला थोर ॥ जे

॥ आश्व ॥

॥ ५ ॥

(5)

॥ मिध ॥

॥ ४ ॥

येणेकेलें वेद व्यासें ॥ ३६ ॥ आनेकरल स्वचित् सिंहासनि ॥ वेसविलाकरि धरुनि ॥
पुजिला चरणक्षान करुनि ॥ फळगोदाने पुढें ठेविलें ॥ ३७ ॥ रत्नजडित सिंहा
सनि ॥ तिथें उपवेष्टित जाला ततक्षणि ॥ कर्पूरा सहित विडे देउनि ॥ मग विनवि
धर्म रावो ॥ ३८ ॥ तंव हतं जळिवि न विनोद धर्म ॥ लणति डला व्यास देवा संभ्रम ॥
कांहीं सांगा जि धर्म उत्तम ॥ जेणे मेघः राम संतोरो ॥ ३९ ॥ ऐसा धर्म बोलिला ॥ तिणे
व्यास संतोरा ला ॥ मगतो विद्यासू लागला ॥ धर्म उत्तम परियेसा ॥ ४० ॥ ऐसें विद्या
रुनि वेगवत्तरु ॥ ऐसा धरिल विचारु ॥ ए आश्वमेध यज्ञ करु ॥ आणि नवसिं ॥ ४१ ॥
धुतरिजे ॥ ४२ ॥ ति वेळिया सबो लिला वचना ॥ परिये सिधर्मा नीमसेना ॥ नकुळ
सह देव अर्जुना ॥ धर्म येकू आठवला ॥ ४३ ॥ तुम्हिक रावा आश्वमेध ॥ यज्ञ उत्तम आ
णि प्रसिद्ध ॥ जेणे संतोरो गोविंद ॥ आणि भवसिंधु तरिजे ॥ ४४ ॥ यज्ञ फळ सांगो
जरिस विस्तर ॥ तरि कथा पुढे आसे नागर ॥ संतोरा ला युधिष्ठिर ॥ सांगा जि
व्यास देवा ॥ ४५ ॥ यिरू झे येक घोडा शासु ॥ पाहिजे सर्वोत्तम ॥ यो पाई आलोहि

॥ ४ ॥

॥ ४ ॥

(5A)

तसंभ्रमु॥ उठे आरक्त विशाळ॥ ४५॥ सर्वगति जाणे॥ ऐसा वास सोडने॥ भुमंडळि
चेराजे जिंकणे॥ मग मांडने आश्वमेध॥ ४६॥ पांचदिपडिले विंतावर्तनि॥ ऐसा घोडा
नमिळे निभुवनि॥ आस देव बोले लेहा सोनि॥ घोडा ओहे शा मकर्ण॥ ४७॥ यथो निरा
तयेक योजन॥ नगर भद्रावति जाण॥ गांवें बोविस आनुमान॥ नगरि वस्ति पडिये
सा॥ ४८॥ तिथें यवण सराजारा अक रि॥ रावसुर्यवंशिचा आवधा रि॥ दादरा योजना
नीत रि॥ आग उदुर्ग आवघड॥ ४९॥ आग उरात ससपाताळा सि॥ येक विसपोवळि
या आकाशा सि॥ प्रवेश नाहिं सुर्य किं ली रि॥ तिथे मनुष्यासि कैचा रिघ॥ ५०॥ ति वेळि
आसा सिधर्म बोलिला॥ तो घोडा त्यासि कोहुन आला॥ मग वेद व्यास बोलिला
तेकारण सांगेन॥ ५१॥ तंव जय मुणिसां ऐजने जया॥ बर विपुसि के लिधर्म राया॥
ये रूखणे जिस्वामिया॥ तिचि कथा सांगा वि॥ ५२॥ इति श्री माहाभारते आश्वमेध आ
ख्याने व्यास देव आगमणे नाम प्रथमोऽध्यायः॥ श्रीगोपाळ दृष्टार्पणमुत्त॥ ॥ ॥

आश्व॥

॥२॥

(6)

॥१॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ जयमुनि होय संगता ॥ जने जयराज ऐकता ॥ दिविकथा हो आतां ॥
चित्तदेउ परि येसा ॥ १ ॥ यरू सुणे को ये ये के दिवसि ॥ सूर्य कमि न होता गगणे सि ॥
तं वयो वनासाचे पोवळिसि ॥ रथतयाचा आडकला ॥ २ ॥ तेथे रथ आडकला ॥ सूर्य आ
रूणासि पुसो लागला ॥ यि रेंवतां तसंगितला ॥ यो वनासाचे पोवळिचा ॥ ३ ॥ ति वेळि
सूर्य खवळला ॥ वज्रशस्त्र सोडित जाला ॥ पोवळि पाडुन गेला ॥ रथतयाचा ॥ ४ ॥ हे
साकर्तु लागला पंथु ॥ रथ धडधडा आसे जालु ॥ तं वं मेरूचा प्रांतु ॥ पावला तो ॥ ५ ॥ ऐसा
कोन्हिये के दिवसि ॥ राजा यो वनास निवाला आहाळिसि ॥ तं वं तेथे पोवळिसि ॥ पउले
देखिले ॥ ६ ॥ रावो प्रधानासि बोलिले ॥ दळभारे के सामि रवला ॥ मग भ्रमत भ्रमत
आला ॥ येक विसा पोवळिसि ॥ ७ ॥ रावो नगर प्रदेशि आला ॥ दळभारे सि उभाठेला ॥
मग आवलो कुलागला ॥ येक विसां वे पोवळिसि ॥ ८ ॥ तं वं पोवळि पाडिलि देवे दृष्टि
सि ॥ मग कोपला प्रधानासि ॥ सुणे मज पुढे नसंगसि ॥ तं वं प्रधानु थ्याला ॥ ९ ॥ मग
प्रधान बोलिले ॥ राखणा इत बोलावा सुणातिले ॥ तं वं ते व्रतां तसंगत जाले ॥ सूर्य

(6A)

नारायणचा॥१०॥रथजातहोतांआकाशि॥तोआउखळलापोळिसि॥मगसूर्यनाराय
णसि॥द्विउपजला॥११॥वज्ररस्त्रघातलेंवेगें॥तिणेपोळितेंपाडिले॥आहिंसेसांगा
वेंजवस्त्रणतिले॥तंवरावोचिआले॥१२॥रात्रितेथेचिक्रमुळागला॥तंवभास्करउ
गवला॥मगमुखप्रक्षालुनिबेंसला॥विप्राविडेदिधले॥१३॥तंवदिनकरउगवला॥
रावकासघालुनउभाराहिला॥मगपाचारितेंजाला॥सूर्यनारायणते॥१४॥ह्मणे
पोवळिपाडुनयेथे॥क्रमुपाहासिगगएपये॥ऐसेंघाचारुणितयाते॥मगझडकरिवा
हिलेकोदंड॥१५॥मगह्मणेसुर्याप्रति॥राखेपांहाति॥नाहंतारिह्मणसिचि॥
आवचितेंविंधिले॥१६॥मगतेलेवाहोनिनोदंड॥बाणसोडिलेउदंड॥तंवयोवना
साचेप्रचंड॥शस्त्रजावसूटले॥१७॥बाणसोडुनतेवेळि॥ह्मणसिपाडिलिपोळि॥
धृष्टिमाजिकवणबळि॥तिजाणवेलआतां॥१८॥ऐसेदोघेहिकोपाचढले॥तिथेसंग
मासिप्रवर्तले॥येकमेकासिपाचारितेजाले॥तिऐकाओतेहो॥१९॥जयमुणिह्मणे
जन्मेजया॥येकेचवंशिचेविरगाराया॥सकळिकसांगह्मणउनियां॥तिपरियसा

॥ आश्व ॥

॥ २ ॥

(७)

॥ २ ॥

चित्ते देउनि ॥ १० ॥ तिवेळि दिन कर खवळला ॥ आग्नि बाण घातला ॥ कटकसु मस्त
कोलागला ॥ आश्व गजरथ पांयांचे ॥ ११ ॥ मेगरा जायो वनास कोपोनि ॥ वनराज
तेकां जपोनि ॥ मिधमुरावाधारि वर्षोनि ॥ कैसा आग्नि विश्विदिल ॥ १२ ॥ तिवेळि सूर्य
काय केले ॥ वायु रास्त्रा ते टाकिले ॥ तिले मेघ विध्वंसिले ॥ क्षण ये कामाजि ॥ १३ ॥ तं
यो वनास तये क्षणि ॥ पनरास्त्रा घातले गगणि ॥ तिले सूर्य गजबजिलामणि ॥ स्म
रिले तेकां गसुडाते ॥ १४ ॥ मग म... पावले आसंख्यात ॥ तिहिं गगण व्यापिले व
हुत ॥ नखि पाखि उडपित ॥ विदादि त विडा वाते ॥ १५ ॥ तं वंश जायो वनास खव
ळला ॥ पर्वतास्त्रा ललित जाला ॥ तिले गसुडा सिपळ सुटला ॥ तिपळता तिदेखा ॥ १६ ॥
तिवेळि सूर्य काय केले ॥ वज्र रास्त्रा घातले ॥ तिले पर्वत तुर्ण केले ॥ आर्ध निमिष न
लगतां ॥ १७ ॥ ऐसे दोघे हि विरजुं झले ॥ नाना रास्त्रें छिडिले ॥ तिवेळि यो वनास
काय केले ॥ मग स्मरिले मोहनिते ॥ १८ ॥ तिसंचरलि गगणि ॥ तिले सूर्य उलंडला मु
र्छा येउनि ॥ जांभया देता ति गगणि ॥ कैसा निद्रा मोहिला ॥ १९ ॥ राहिलि संधानाचि

॥ मिध ॥

॥ ६ ॥

॥ २ ॥

(7A)

गति॥ कोटं उपलक्षिति॥ आरुणा जालि ऐसि गति॥ वाग्दोरे सूटले मोकवे॥ ३०॥
ऐसा व्यापिला मोहनि॥ तं वरा जायो वना सपात लात यक्षणि॥ शस्त्र जाव का हाडु
नि॥ उभास मिप पात ला॥ ३१॥ तं वसूर्य सावध जाला॥ पुढें रावो देखिला॥ मग मनि
संतोश ला॥ धं न्य धं न्य गामन तुझे॥ ३२॥ वंश जल्ल एउनि॥ न मादिस तत क्षणि॥
मिप्र संन जाले ल्ल एउनि॥ मागसि ते देइ न आतां॥ ३३॥ यरु ल्ल एजिताता॥ मिमा
गेन ते देइ आतां॥ मुमशम कर्ण दि आवडता॥ वारुया वार थिया॥ ३४॥ आपुले दे
व पुजे मधि॥ आर्चि न मि भावें सिद्धि॥ हाक ल्ल एउन प्रसिद्धि॥ वारु दि धलार थि
या॥ ३५॥ ति वेळि सूर्य बोलिला वचन॥ आदिस वारा चेदि शि जाण॥ वास्तु उ
दक पाण॥ न करवां वें जाण पां॥ ३६॥ यासि विघ्नें आसति शरुणे॥ हा हि दि राघाला
विशखणे॥ मिप्र संन जालें आपले मने॥ वंश जल्ल एउनि॥ ३७॥ ऐसे बोलिला
आसु॥ करो निघोडियाचा संरसु॥ यिर ल्ल एतिके कडा प्रकासु॥ घोडा कवणे आण
वा॥ ३८॥ ऐसे सांगो निचम के आसु॥ द्वार के निघता होय रूपि के सु॥ धर्म ल्ल ए प्रयासु॥

॥ आश्व ॥

॥ २ ॥

(४)

॥ ३ ॥

॥ मिध ॥

॥ ७ ॥

करोनिघोडा आनावा ॥ ३१ ॥ ऐसें स्मरणो निव्यास ॥ स्मरणे शोरकरावा लुह्मिप्रयास ॥ धर्मपड
लासायास ॥ कांरूपिकेशन बोलेचि ॥ ३२ ॥ कंठसद्गदित जालाये राया ॥ ब्रह्मकांन बोले
चिवाया ॥ नराखविभावमनिचा ॥ तोन बोलेचि गेला ॥ ३३ ॥ तिवेळिपांचहिनिघाले
सांगाते ॥ हारिराहाविनातयाते ॥ थोरपावले दुखाते ॥ तिकांतेपांचहिजला ॥ ३४ ॥
तेवेळिबुद्धिआठवलिनकुळा ॥ तेणे टाकिलिचित्रशाळा ॥ जेथें होति दृपदिवा
ळा ॥ सोजनकरितसे ॥ ३५ ॥ तंव नकुळ स्मरणे बोले सुंदरि ॥ काय सोजन करि सिनारि ॥
श्रीब्रह्म आले बोमंदिरि ॥ तेन बोले तांनि गेले ॥ ३६ ॥ धर्मपुसिलायज्ञ ॥ व्यासें सां
गितला धर्म ॥ तेणे कोनि मेघः शम ॥ रागे जून जातसे ॥ ३७ ॥ आलिपांचहिजात हो
तो सांगाते ॥ हारि परतो निन पाहे माणुते ॥ धर्म सांडिले प्राणाते ॥ चाल उठि झडक
रि ॥ ३८ ॥ ऐसिबोलि ऐकिलि ॥ मग झडकरि आचवलि ॥ मग निघति जालि ॥
ते सुंदरि परि येसा ॥ ३९ ॥ करुणा वचने आवळवितयाते ॥ दृपदिपाचारि देवाते ॥
स्मरणे बांधवा चाराया नपुसत जातो सिमाते ॥ केव्हां जातो सिदातारा ॥ ४० ॥ ला

(8A)

खागृहिस्यामिनि॥ तुंवां आमुतेवाचउनि॥ आतां रागुकांधरिलामनि॥ व्यासेंयज्ञसां
गितला॥ ४९॥ तरितुक्षियामना॥ जेयज्ञयइलजाणा॥ तिविद्याविआज्ञा॥ ऐसिबोल
तिजालि॥ ५०॥ तुजवाचुनिदातारा॥ कवणओहेमजसोयरा॥ सर्वस्वआमुचेमाहे
रा॥ मायवापातुचितुं॥ ५१॥ मजकारऐहारि॥ तुंवांवागविलेसेचराचरि तुंआमु
चासोयराजरि॥ आरंण्यामाजिपुर्विलेआन॥ ५२॥ बंधुदुर्योधनेकपटकले
विराजिमासिधातले॥ यांतउपायेरदिले॥ ऐसानुष्टपावंता॥ ५३॥ जौलाजथोरहो
ता॥ त्रस्रंजालासिपुर्विता॥ हिसमस्तआठविता॥ तेंउरिक्वेंचिहोति॥ ५४॥ ऐसिद
पदिआळवितेरादि॥ स्मरणेहलाहलातिथि॥ कैसानिष्ठुरजालासि॥ आस्मादिना
वरि॥ ५५॥ तुंनपाहासिमागुते॥ तरिपांचदिनैसोडितिप्राणते॥ मगआस्मातुस्मा
नेटितेथें॥ ऐसितेकांबोलिलि॥ ५६॥ ऐसिऐकोनिध्वनि॥ मगधरतुनपाहेचक्र
पाणि॥ तंवधर्माचेप्राणयेउनि॥ दशमहारिराहिले॥ ५७॥ मगस्मरणतिलेकीह
लनाथे॥ धर्मसांडिलप्राणते॥ मगआशुच्यआवकार्याते॥ स्मरणउनितयातेंराहा

॥ आश्व ॥

॥ २ ॥

(९)

॥ ४ ॥

॥ मिध ॥

॥ ८ ॥

विलें ॥ ५८ ॥ धर्मातें आळंगिलें ॥ मग आंतः कर्ण निवाले ॥ साहिज एतें स्मरण तिलें ॥
यज्ञ आकल्पित होइल ॥ ५९ ॥ कंठ समुदित जाला येराचा ॥ स्मरण उन सिद्धि जायतु
मना ॥ तिष्ठल बोलिला वाचा ॥ जो आकल्पित होइल यज्ञ ॥ ६० ॥ मिथे इन तिसरे दि
वसि ॥ ऐसे स्मरण उन राहा विले पांडवासि ॥ रात्रि पांच दिवे सले सजेसि ॥ मग ये
कांति विचार मांडिला ॥ ६१ ॥ मग बोलिला वर कोदर ॥ घोडामें अणि ननिधी
र ॥ चिंतान करि दातारा ॥ तंव आर्जुने विन विलें ॥ ६२ ॥ आसा वेंसांगा ते सवंगडे ॥
तंव वरा केतु उनाठे लापुटे ॥ मज पाठवा काय से साकेडे ॥ तंव युधिष्ठिर सुखाव
ला ॥ ६३ ॥ यावरि जन्मे जयें स्मरण तिलें ॥ आर्जुने समस्त कोरव संकारिले ॥
तंद्रवरा केतु कोठे होता जाणे ॥ तिसा गावे मज प्रति ॥ ६४ ॥ इति श्री महाभारते
आश्वमेध आख्यान धर्मवृत्त द्वौपदिसंवादे नाम द्वितियोऽध्यायः ॥ श्रीवृत्तापेण ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ मगजनेजयबोलिला ॥ ब्रशकेतकेसेनिवांचला ॥ ऐसाप्र
 स्नकेला ॥ तरितोऐकातुहि ॥ १ ॥ व्यासस्त्रणेजनेजया ॥ बरविपुसिकेलिराया ॥
 हेऐकचित्तदेउनियां ॥ तरिसांगेनआतां ॥ २ ॥ यक्षस्त्रणेआठराक्षोणिसि ॥ सं
 दारकेलाकोंरवासि ॥ मगयवुणासांवेदिवसि ॥ इहनकेलेसमस्ता ॥ ३ ॥ बभ्रु
 सिइहनकरूनआले ॥ मगपार्थक्रोधाचढले ॥ स्त्रणेमाझेपुत्रपाडिले ॥ रणमा
 जि ॥ ४ ॥ वज्रबाणआनिमंत्रिला ॥ मगबाणसिआज्ञादेताजाला ॥ स्त्रणेकोंर
 काचिआंडिपिलिवहिला ॥ समस्तमारजे ॥ ५ ॥ ससपाताळियेकविसस्यर्गि ॥
 गवसुनमाराविआवधि ॥ ऐसिआज्ञादेउनवेगि ॥ पोटिचेंगर्नआदिकरून
 मारावे ॥ ६ ॥ ऐसिआज्ञाजेदिवसिजाले ॥ तेंचपांचविसष्टिमागविलि ॥ ति
 जागृतिआसोलागलि ॥ ब्रशकेतान्चेनि ॥ ७ ॥ मगस्त्रापांचव्यादिवसि ॥ रात्रि प्रति
 जाहालिपाहाति ॥ तंवजालिऐकति ॥ बोलयेकि ॥ ८ ॥ मगआर्जुनेआज्ञादि
 धलि ॥ बाणमंत्रोणितेवेळि ॥ यरिनयानितजाहालि ॥ तिआपुर्वपरियेसा ॥ ९ ॥

三

॥ मिधा ॥

114

मगवोसंगाधातलाबाबु॥धतराक्षत्रेआणिगांधारिआखोलु॥मगक्षणेराखा
वानान्हलु॥बाळकणीचा॥१०॥मिंआपुल्यापतिसवे॥आतांजाडूनस्यभांवेरा
हिनदिवसपांचसवे॥बाळकाकारणे॥११॥तंवंआर्जुनेघातलेंराम्रा॥यापा
सुनिराखावेनिश्चांत॥तंवधतरायुद्धात॥कायचाउबाळकाधि॥१२॥येको
त्तररातहोते॥तिकायजालेयेथे॥पुटेकायवर्तलेते॥संगेपाठकनामया॥१३॥
इतिश्रीमाहाभारतेआश्वमेधआख्यानेवेदव्यासउपदेशयज्ञोनामत्रितियोध्यायः॥३॥

A decorative horizontal border featuring a repeating pattern of stylized flowers and leaves. The design is symmetrical and intricate, with a central floral motif flanked by scrolling vines and smaller blossoms. The entire border is rendered in a dark, possibly black or dark brown, ink or paint.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ मगजन्मे जयस्मृतये आवस्वति ॥ कथासंगा विपुठारि ॥
जेसांगु गितलिस्वप्तिश्चरि ॥ धर्मराया प्रति ॥ १ ॥ व्यासस्मृतये जन्मे जया ॥ मगते वा
वकधेतले वोसंगिया ॥ मगते निद्यालि लवलाह्या ॥ कुंतिप्रतिपरियसा ॥ २ ॥
ऐसिजातांतयेस्वनि ॥ तंववाण आलागगणिहुनि ॥ यरिकादिनलिबव

1111

(१०५)

बोनि॥ संस्कार करिल बाळकाचा॥ ३॥ क्षण येक निश्चळ जालि॥ आज्ञा घेउनि
निघालि॥ काय बाण सिबो लिलि॥ ति ऐका श्रोते हो॥ ४॥ स्मरणे ये स्थानि बाळकाते॥
जं व मि निरविनयाते॥ तं व वधु न करावा याते॥ आज्ञा आसे आर्जुनाचि॥ ५॥ ओं
तः करणि निश्चळ जालि॥ छल माउलि स्मरि ये लि॥ ति ए मोह नि पडिलि॥ बाण
सि पे॥ ६॥ मग चं पावति स्मरणे बाण ते॥ तुं नि वां त रा हे ये थें॥ जं व मि बाळकाते॥ निर
वि ते न ये के स्थानि॥ ७॥ स्मरणे ये के स्थानि बाळकाते॥ जि मि निरविनयाते॥ ति व रि
वधु न करावा ये थें स्मरण त॥ आज्ञा आसे नारदाचि॥ ८॥ नारद ति हि लोकि चे देव त॥
जया सि इश्वर छल मान देत॥ याचि आण आसे घालित॥ बाण काय करु रा के॥ ९॥
ऐ से बाण राख जि निर्वात॥ नारद म हि मा नू जाण त॥ स्मरण उन आज्ञा पाळित
तयाचि देखा॥ १०॥ ऐ सि बाणु आज्ञा पाळि॥ तं व तो आणिक मंदि र धांडोळि॥ यि
रि बाळ घेत ला उपगळि॥ मग निघालि लव लाहे॥ ११॥ ऐ सि तेथु न निघालि॥
सड करि मंदि रा पावलि॥ मग कुंति न म स्फ रिलि॥ ति वेळि आव धारा॥ १२॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com